

PUHEENJOHTAJAN PARRAN JUPINOITA

Kotkassa pidettävät Kaupunginpuutarhurien seuran kesäluentopäivät ovat onnistuneesti takanapäin. Kotkassa olimme nyt näissä merkeissä neljännen kerran. Viimeisin oli vuodelta 2000 ja tällä kerralla paikalla oli muutama silloinkin kesäluentopäivillä ollut.

Kesäluentopäivien rankin ilta pidettiin Pre Tourin merkeissä saaristossa, **Kotka Rankissa**. Muutokset valtion toimintakulttuurissa aiheuttavat haasteita kunnissa muullakin kuin sotien puolella. Rankin saarella on loppunut puolustusvoimien toiminta ja tämä Kotkan keskustan läheisyydessä oleva saari on myyty yksityiselle toimijalle. Suunnitelmat alueen kehittämiseksi ovat jo olemassa ja sillä on vaikutusta myös Kotkan matkailulle. Vaikutuksiltaan tämän lienee pieni Kotkan seudulle ja matkailulle, mutta näillä pienilläkin teoilla on kokonaisuuteen suuri merkitys. Toivotaan, että hanke onnistuu.

Kotka näytti meille hyvää esimerkkiä, miten kaupunkisuunnittelun ja -kehittämisen sekä viheralueiden hyvällä yhteistyöllä saadaan alueet kukoistamaan. Tähän kokonaisuuteen pureutuivat myös päivien alustajat, joidenka puheissa saimme johdatusta **hallintouudistuksiin, kansallisiin kaupunkipuistoihin** kestävän kaupunkisuunnittelun näkökulmasta, **taiteeseen** ja sen mahdollisuuksiin kaupungeissa, kaupunkien **markkinointiin** sekä **mielikuvien merkitykseen** kunta-markkinoinnissa. Alustukset olivat ajatuksia herättäviä.

Haluankin täten lausua **suuret kiitokset yhdistyksemme puolesta** Kotkan kaupungille, luentopäivien alustajille sekä koko Kotkan puistotoimen henkilöstölle. Teitte meille ikimuis-tettavat päivät.

100 puistoa -kampanja oli menestys. Saimme yhdessä **kansallisten kaupunkipuistojen verkoston** ja **Viherympäristöliiton** kanssa luotua hienon kampanjan, jonka myötä lisäsimme viheralueiden ja ympäristöjen tunnettavuutta.

Mediaseurannan tuloksien mukaan saimme yli neljäkymmentä nostoa lehtiin ja radioon, #100 puistoa- haulla yli kolmesataa nostoa instagramiin ja lähes sata twitteriin sekä Facebook julkaisujen kattavuus oli lähes kaksikymmentä tuhatta. Kampanja oli hyvin järjestetty ja siitä **erityinen kiitos Helille ja Tiialle** sekä tuloksen arvioinnista **tuomariston jäsenille**.

Yhdistyksen vuosikokous päätti kutsua kunniajäseneksemme ympäristöneuvos Jukka-Pekka Flanderin, joka työllään kansallisten kaupunkipuistojen hyväksi on mitä suurimmin ansioin edesauttanut Suomen puistokulttuurin leviämistä ja kestävää kehittämistä.

Yhdistyksen hallituksessa tuli myös muutoksia. **Seppo Hiekkalalle, Tapio Järviselle ja Silja Hyväriselle** suuret kiitokset hallitustyöskentelystä ja tervetuloa **Susanna Lappalainen, Matti Nikoskelainen ja Pekka Engblom**.

Kuluvan kevään ja kesän aikana yhdistyksemme uusiksi jäseniksi on hyväksytty maisema-arkkitehti **Mirjam Larinkari** Oulusta, projektipäällikkö **Tea Karjalainen** Helsingistä, ylläpitopäällikkö **Pekka Kilpimaa** Kuopiosta, kaupunginpuutarhuri **Marja Kärki** ja tuotantopäällikkö **Marko Pesu** Espoosta.

Viherympäristöliiton johdolla työ **kestävän ympäristökentämisen kriteereiden, Euroopan vihervuoden 'Green Europe 2020'** sekä muiden yhteishankkeiden parissa jatkuu. Ollaan näissäkin hankkeissa aktiivisesti mukana.

Toivotan teille kaikille hyvää syksyn jatkoa.

Timo Koski
puheenjohtaja

P.S. Instagramiin on tullut viime postin jälkeen 12 uutta seuraajaa.

KAUPUNGINPUUTARHURIEN
SEURA RY

Persoonallinen kaupunginpuutarhuri on poissa Merja Pöyhiä eli Mersu 16.5.1958 – 22.7.2017

Kaikki tunsivat *Merja Pöyhiän* Mersuna. Kun Mersu syntyi, kisänsä meni hakemaan tytärtä ja äitiä sairaalasta upouudessa Fiatilla, josta oli hyvin ylpeä. Tyttärestä ylpeä äiti tokaisi – ”Sinä sait Fiatin, mutta minullepa tuli Mersu...! Siitä lähtien Mersu oli Mersu, Kallion kasvatti ja stadin friidu.

Mersu aloitti puutarhauransa Mäntsälän puutarhakoulusta, josta valmistui 1978, sen jälkeen hän lähti Tanskaan töihin ruusuviljelmille. Reitkallin puutarhakoulusta hän valmistui puisto- puutarhuriksi 1980 ja suunnitteluhortonomiksi Lepaalta 1983. Espoon kaupungilla ura alkoi 1985 vihervuoden hortonomina ja työsuhte jatkui siitä eteenpäin ensin puistosuunnittelijana sekä 1993 alkaen apulaiskaupunginpuutarhurina. Vuodesta 1995 hän toimi kaupunginpuutarhurina ja pari viimeistä vuotta tuotantopäällikkönä.

Työssään Mersu oli käytännönläheinen sekä puheissaan monesti hyvin suorasukainen, mutta yleensä suorimmatkin lausahdukset olivat höystetty huumorilla. Organisaatio ja yksikön nimi vaihtuivat moneen kertaan hänen kaupungilla tekemänsä uran aikana. Mersu ohjasi kuitenkin kulloistakin yksikköään eteenpäin aina samalla vakaalla ajatuksella, että henkilöstö ja henkilöstön osaaminen ovat tärkein voimavara, jota arvostamalla ja kehittämällä, kehittyä työtä ja koko organisaation osaaminen. Espoon kaupunkiorganisaatiossa viheryksikkö nähtiinkin monissa asioissa kehityksen kärjessä niin työmenetelmien kuin henkilöstön osaamisen kehittämisessä. Hän puolusti myös henkeen ja vereen omiaan muutosten pyörteissä ja teki tiettäväksi viherosaamisen muillekin hallintokunnille.

Monesti byrokraatia uhkasi haitata järkevää toimintaa, mutta Mersu oli mestari keksimään oikoteitä ja ”soveltamaan ohjeita” laillisuuden rajoissa. Hänen omin sanoin ”Ennen kissalta kusi loppuu, ennen kuin meiltä keinot.” Monelle byrokraatille tämä saattoi välillä aiheuttaa harmaita hiuksia, mutta Mersun herävyä huumori ja inhimillinen lähestymistapa sulatti varmasti useimmiten byrokraatinkin sydämen. ”Tehdään niin kuin hyvä tulee” oli myös Mersun usein kuultu sanonta. Hänen ansioistaan mm. suunnittelun ja ylläpidon tiivis yhteistyö suunnitteluvaiheessa on muodostunut pysyväksi ja hedelmälliseksi työtavaksi..

Työnjohdot ”kesäretket” ovat jo lähes kuuluisia muissakin kaupungeissa. Kerran vuodessa, Kaupunginpuutarhurienseuran kesäpäivien yhteydessä, työnjohto aloitti reissun jo pari päivää aiemmin, jolloin käytiin hakemassa vauhtia jostain muusta kaupungista, kuten Turkuun mennessä poikettiin Porissa. Reissut tehtiin ”mökkimeinillä”, joskus jopa yövyttiin Mersun rakkaalla mökillä Heinolan Tontunniemessä. Heinolassa Mersu vietti paljon lomiaan, ravusti, kalasti, saunoi ja ui vapusta myöhäiseen syksyyn. Se, että saimme kutsun mökille tai, että

hyvä työyhteisökisan voittorahoilla teimmekin matkan Madeiralalle, maksaen toki matkastamme osan itse, kertoo avoimuudesta, jolla Mersu suhtautui työnjohtoporukkaansa. Reissut olivat hauskoja, mutta myös aina hyvin ohjattuja sekä tiiviitä. Mersu oli aina itse kartturi, joka suunnitteli tarkasti päivien sisältöä ja ajoreittejä.

Monet viheralan ihmiset tunsivat Mersun huumorintajuista ja rempseänä ihmisenä, joka teki yhteistyötä laajasti yli rajojen. Oli etuoikeus tehdä työtä ja saada ystäväystyä hänen kanssaan. Hän luki paljon ja poimi lukemastaan aforismeja ja viisauksia, joilla hän ”psyykkasi” ihmisiä aina positiivisesti ja kannustavasti. Jäämme kaipaamaan tätä suurisydämistä puutarhuria.

Mersun muistopuu istutetaan Espoon kaupunginpuutarhan pihalle 29.9.2017.

Suomi 100: 100 puistoa -kampanja kokosi yhteen suomalaisten suosikki- puistot

100 puistoa -kampanja haastoi kesän alussa suomalaiset tarkkailemaan viherympäristöjä ja kertomaan, mistä löytyvät Suomen parhaat puistot Suomen 100-vuotisjuhlavuoden kunniaksi. Tavoitteena oli löytää erilaisia puistoja eri puolilta Suomea: pieniä, suuria, tunnettuja, vähemmän tunnettuja, luonnonmukaisia ja rakennettuja.

Ehdotuksia saatiin kesäkuun loppuun mennessä **670**. Eniten mainintoja keräsivät **Kotkan (172), Porin (119) ja Oulun (61) puistot**. Porin Kirjurinluoto, Kotkan Sapokka ja Katariinan Meripuisto sekä Oulun Ainolan puisto / Hupisaaret olivat ehdotajien suosikkeja. **Helsingistä** taas ehdotettiin eniten eri puistoja. Vastaajien perusteluissa korostuivat erityisesti puistojen **moninaiskäyttö, toiminnallisuus, tunnelma, muistot ja kokemukset sekä puistojen saavutettavuus**.

Miina Sillanpää

Syysterveisiä Oulusta ja Leviltä

11 suurimman kaupungin vihertoimijoiden tapaaminen Oulussa 14.9- 15.9.2017

Perinteinen tapaaminen järjestetään vuorotellen suurimpien kaupunkien kesken ja tänä vuonna vuorossa oli pitkästä aikaa **Oulu**.

Ensimmäisenä päivänä kuultiin alustuksia mm. talvikaupunki Hiukkavaaran sekä Mannerheimin puiston suunnittelusta. Luento-osuuden jälkeen osallistujat jakaantuivat suunnittelu-, rakentaminen-, ja ylläpito/ omaisuudenhallintaryhmiin, joissa työstettiin ennalta annettuja teemoja kultakin sektorilta. Ryhmätyöskentely sai kiitosta ja kun vauhtiin päästiin, niin jälleen kerran meinasi keskustelu-aika loppua kesken. Ryhmätyöskentelyn päätteeksi käytiin läpi monipuolinen kattaus kaupunkien Suomi-100 teemoista ja tapahtumista. Iltaa vietettiin alaan sopivasti liittyen Hupisaarten kasvihuoneella.

Toisena päivänä kierrettiin bussilla Oulun kaupungin isompia ja pienempiä viherkohteita. Tutustumiskohteina mm. Hiukkavaara-talo, Kuusisaaren tapahtumapuisto, Nallikari sekä Hollihaan toimintapuisto.

Tapaamiseen osallistuivat tänä vuonna edustajat Jyväskylästä, Porista, Espoosta, Kuopiosta, Vantaalta, Turusta ja luonnollisesti isäntäkaupunki Oulusta.

Vuoden 2018 tapaamispaikaksi sovittiin asuntomessukaupunki Pori.

Mirja Antila

Oulussa ihmeteltiin talviliukumäen värillisiä varjoja.

Levi Goes Green 30.8.-1.9.2017

Valtakunnalliset Green Care -päivät järjestettiin Levillä yhdessä Pohjoisen viherpäivien ja matkailualan kanssa yhteisenä Levi Goes Green -tapahtumana. **Eri elinkeinojen yhteisiä rajapintoja yhdistelevä seminaari** tarjosi uutta osaamista, toimintaa ja palveluita sekä matkailualan, sosiaali- ja terveysalan ja luonto- ja viherympäristön toimijoille. Kolmepäiväinen tapahtuma houkutteli mukaan noin **160 ilmoittautunutta** nauttimaan luennoista, tapaamisista ja retkistä.

Seminaaripäivien aikana kuultiin muun muassa esimerkkejä **hyvinvoinnin edistämisestä viheralan ja luonnon avulla**,

Sadan parhaan puiston lista julkistettiin 24.8. Kaupunginpuutarhurien Seuran kesäluentopäivillä Kotkassa. Valinnasta vastasi **asiantuntijaraati**, johon kuuluivat Kaupunginpuutarhurien Seuran puheenjohtaja **Timo Koski**, ympäristöneuvos **Jukka-Pekka Flander** ja ympäristötaiteilija **Kaisa Berry**. Tuomariston erityismaininnat menivät **Lapualle, Helsinkiin ja Kotkaan**.

– Ilahduttavan paljon vastauksia, kuvia ja perusteluja. Hienoa, että puistot ja viheralueet kiinnostavat näin paljon. Palkinnon olisi voinut antaa useammallekin ehdotukselle, totesi Kaisa Berry.

Kampanjan sivut

(sis. 100 puiston lista ja palkitut):

<https://www.vyl.fi/alan-kehittaminen/teemavuodet-ja-kampanjat/100puistoa/>

Levin rinteillä oli alempana täysi kesä ja korkeammalla alkavan ruskan värit olivat jo puskeissa kasveihin.

sekä **suomalaisen hyvinvointimatkailun kehittämistä**. Päivillä kuultiin myös mielenkiintoisia luentoja **äänimaisemien ja valaistuksen** hyödyntämisestä, **osallisuuden** merkityksestä sekä hyvinvointimatkailun **palvelujen ja kohteiden tuotekehityksestä ja paketoinnista**.

Seminaarin retkipäivänä tutustuttiin pohjoisen yrityksiin ja luontokohteisiin. Tonttulan yrttipuutarha, metsäpolku useine kohteineen sekä viherkatot ihastuttivat retkeläisiä, ja yrittäjä **Päivikki Palosaari** kertoi elämyskohteen rakentamisesta. Retki jatkui Ylläkselle ja luontokeskus Kellokkaasta siirryttiin **Metsähallituksen luontopalveluiden** oppaiden saattamina Varkaankurun rehevälle ja kauniille luontopolulle, jonka varrella nautittiin nokipannukahvit kampanisun kera.

Tapahtuman järjestivät yhteistyössä Lapin AMK Luontoa elämään! -hanke, Voimametsistä viherkattoihin -hanke, Green Care Finland ry, Green Care -koordinaatiohanke, Viherympäristöliitto, Metsähallitus, Kittilän kunnan Kideve elinkeinopalvelut ja Levin Matkailu Oy.

Syysterveisin

Heikki Pulkkinen, kaupunginpuutarhuri Oulu

Esittelyssä hallituksen uudet jäsenet

Matti Nikoskelainen

Aikanaan eksyin tälle alalle, kun äitini määrätietoisesti ohjasi minut hakemaan kesätöitä Tampereen kaupungin puisto-osastolta. Ilmeisesti joku näissä asioissa sitten minua viehätti, koska päädyin myöhemmin opiskelemaan Lepaalle HAMK:iin. Sittemmin työskentelin yli 10 vuoden jakson syntymäkaupunkini Tampereen palveluksessa erityyppisissä viheralan tehtävissä.

Vuosia myöhemmin koin kutsumuksen muuttaa työn perässä entiseen Suomen pääkaupunkiin Turkuun, siihen samaan

paikkaan, jota tamperelaiset teekkarit riehoissaan ovat jo kauan yrittäneet talloa mereen tai kiiloin irrottaa mantereesta. Turussa työskentelin maisemasuunnittelijana silloisessa Ympäristö- ja kaavoitusvirastossa. Työtehtäväni olivat todella monipuoliset, mutta minäkään en onnistunut Turun upottamisessa – tosin en sitä edes yrittänyt. Vanha kulttuuripääkaupunki vaihtui uusiin haasteisiin.

Työskentelen nykyään kaupunginpuutarhurina Kuopion kaupungilla. Pääasialliset työtehtävät liittyvät suunnitteluun etenkin puistoalueilla, satama-alueilla ja ulkoliikuntapaikoilla. Lisäksi toimin monissa työryhmissä asiantuntijatehtävissä. Tällä hetkellä muu työaika kuluu työn ja oman itseni kehittämiseen Johtamisen erikoisammattitutkintoa suorittaessa.

KPS:n toimintaa olen onnekaasti päässyt seuraamaan lähietäisyydeltä web-sivujen päivittämisen myötä, jota olen yrittänyt hoitaa pari kolme vuotta. Web-sivujen uudistaminen kokonaisuudessaan saattaisi olla ajankohtainen asia lähitulevaisuudessa.

Pekka Engblom

Ajauhin kesätöihin yksityiseen puutarhafirmaan, jossa opin kävelemään 50 kilometriä päivässä työnnettävän ruohonleikkurin perässä ja kitkemään paljain käsin. Meno oli niin rajua, että päädyin hakemaan töitä Helsingin kaupungilta 1986. Kuvan huumorin erikoismies, silloinen keskustan piiripuutarhuri Eero Haltia, jota muistelen suurella lämmöllä, palkkasi minut hoitamaan Tähtitorninmäen puistoa. Upeata hommaa, oma puisto omalla vastuulla, noin niin kuin pääasiassa, ja kesäisin.

Jossain vaiheessa tultuani räntäsateesta tukikohdan pukuhuoneeseen, katselin haalareita vaihtavia vanhoja ukkoja (jotka olivat siis nuorempia kuin minä nyt) ja ajattelin että tulevaisuuteni ei ehkä kuitenkaan ole tuossa, pieni kouluttautuminen saattaisi tehdä hyvää. Oikea päätös, kuten myös opintovapaan ottaminen, sillä valmistuin hortonomiksi keskelle lamaa, ja vastoin kuin useimmilla kurssikavereillani minulla oli työpaikka odottamassa.

Siellä olen edelleen Helsingin kaupungilla. Olen tehnyt monenlaista pääasiassa ylläpitoon liittyvää. Elän läpi viidettä organisaatiouudistusta. Selviän siitä, mutta se jättää jälkensä. Käsittääkseni tällä hetkellä työskentelen Kaupunkiympäristön toimialan Rakennukset ja Yleiset alueet – palvelukokonaisuuden ylläpitopalveluiden ylläpitourakat tiimissä johtavana puistovastaavana. Haloo. Suomeksi vastaan Eteläisen ja läntisen Helsingin puistojen hoidosta. Olen ylpeä Helsingin puistoista ja työskentelystä niiden parissa.

Pidän ihmisistä ja työskentelystä heidän kanssaan. Sitä on sanottu jo jonkin aikaa verkostoitumiseksi. Tästä syystä on ilo tulla mukaan myös KPS:n toimintaan.

Susanna Lappalainen

Lapsuuteni haave eläinlääkärin ammatista koki törmäyksen reaali maailmaan ylioppilaskirjoitusten jälkeen, kun opiskelupaikan ovet eivät auenneetkaan. Muutaman vuoden ajelehdittuani, ja opiskeltuani hetken kuvallista viestintää Laajasalon opistossa, pääsin Raahen Käsi- ja taideteolliseen oppilaitokseen, josta valmistuin mainospiirtäjä-artesaaniksi. Palasin sieltä kotikonnuilleni Loimaalle ja sain töitä paikallisesta mainostoimistosta. Työ oli hauskaa. Yritys oli erittäin innovatiivinen ja aikaansa edellä esimerkiksi tietotekniikan käytössä, joka silloin vasta teki tuloaan graafisen suunnittelun alalla.

Käsillä ollut lama alkoi pian näkymään siten, että töitä tuli ikkunoista ja ovista: kun isojen kaupunkien isot ja hulpeat mainostoimistot tekivät konkurssseja, asiakkaat palasivat takaisin pieniin paikallisiin. Viisi vuotta siinä hulinassa riitti ja oli aika jälleen muuttaa kurssia - hain AMK hortonomikoulutukseen maisemasuunnittelun opintolinjalle Lepaalle, ilman minkään valtakunnan alaan liittyvää kokemusta - tai edes harrastusta.

Opiskeluaikana minulla oli onni toimia sellaisten ihmisten - opettajien, kurssi- ja työkaverien - kanssa, joiden innostus, tietämys ja kokemus vei mukanaan. Ikimuistoisimmat kesätyöpestit vietin hyvien ihmisten kanssa HKR:n itäisessä puistopiirissä, piiripuutarhuri Jukka Toivosen innostavassa alaisuudessa. Vuosaaren tukikohdan, entisen jätevesipuhdistamon pihalla oli yhtenä kesänä asuntonani työmaaparakki. Seuraavana kesänä toin sinne jo lainaamani pienen asuntovaunun. Kaksi saksanpaimenkoiraani huolehtivat järjestyksenpidosta.

Hortonomiksi valmistuttuani pääsin Hämeenlinnan kaupungille suunnittelemaan ja toteuttamaan aivan uutta rakentamiskohdetta, Vanajaveden rantaa kiertävää kevyen liikenteen kulkuyhteyttä, rantareittiä. Tämä projekti on nyt ollut 15 vuoden mittainen. Siinä ajassa ihmiset ovat vaihtuneet - jääneet eläkkeelle ja joskus joku uusikin on otettu tilalle - toimitilat ja organisaatiot muutuneet hengästyttävän moneen kertaan, mutta ilokseni voin todeta, että Hämeenlinna saa edelleen olla ylpeä puustoistaan. Ja on ollut suuri ilo ja kunnia olla mukana niitä kehittämässä.

Kiitän Kaupunginpuutarhurien seuraa luottamuksesta.

VIERASKYNÄ: Jaani Turunen, Puutarhanrakentajat ry

Mitä Puutarhanrakentajat ry:lle kuuluu?

Viherympäristöliiton jäsenjärjestöjensä kanssa yhteistyössä järjestämä työmaapäivä on kerännyt suuren suosion. Työmaapäivässä tutustutaan kohteisiin suunnittelijan ja/tai urakoitsijan kohde-esittelyihin tukeutuen. Tästä Puutarhanrakentajille on kummunnut ajatus, että viheralueille pitäisi päästä jalkautumaan yhdessä useammin keskustelemaan, jakamaan kokemuksia, oppimaan ja pohtimaan. Siis tekemään sitä, mitä Puutarhanrakentajat parhaiten osaavat – oikean asian äärelle hankkimaan virtaa viheralueista.

Puistokävelyitä on tehty nyt kaksi ja lisää seuraa. Ensimmäinen kävely järjestettiin allekirjoittaneen vetämänä 13.6.2017 Helsingin Herttoniemenrannan kautta Roihuvuoren japanilaistyyliseen puutarhaan. Kierroksen kesto oli noin 1,5 tuntia. Kävelyn anti oli hyvä taloyhtiöpihoista puistoihin - kierroksen kokemuksia ja kuvia voidaan hyödyntää jatkossa monissa eri yhteyksissä. Toinen puistokävely järjestettiin 12.9.2017 uudistuneeseen Kaisaniemen kasvitieteelliseen puutarhaan. Ylipuutarhuri **Pertti Pehkonen** kertoi menneistä ja tulevista keskittyen viimeisten uudistusten tuomiin muutoksiin, rakentamisen ja kunnossapidon haasteisiin. Evoluutiopuu, jäkälä- ja sammalpuutarha ovat olleet mittavia uudistuksia. Kasvitieteellinen puisto elää ajassa ja mukautuu ympäristön muutoksiin.

Järjestettävistä puistokävelyistä pyrimme jakamaan tietoa mahdollisimman kattavasti, jotta kaikki halukkaat pääsisivät mukaan. Tervetulleita ovat kaikki Viherympäristöliiton jäsenyhdistyksen jäsenet ja myös kaikki muut aiheesta kiinnostuneet. Julkaisemme tapahtumat Puutarhanrakentajat ry - Facebook-sivuilla ja jaamme tätä hyvää kaikille alan toimijoille. Yhteistyössä on voimaa ja jo nyt on nähty, että näillä kävelyillä syntyy uusia avauksia toimijoiden väliselle yhteistyölle.

Toinen merkittävä avaus tälle vuodelle on Puutarhanrakentajat ry: n perustama ja hallinnoima **'Viheralueiden kunnossapito'-Facebook ryhmä**. Ryhmä avattiin 22.6.2017. Jäsenmäärä on tätä kirjoittaessa reilut 150 henkilöä ja kasvussa.

Ryhmä on avoin kaikille viheralueista kiinnostuneille. Viheralueiden kunnossapidosta puhutaan liian vähän. Tieto ammattitaitoisesta kunnossapidosta ei välttämättä ole kaikkien viheralan toimijoiden tiedossa. Facebook ryhmän kautta parhaita käytäntöjä saadaan tuotua esille hyvien esimerkkien kautta. Esimerkit toimivista ratkaisuista tai rakentavat parannusehdotukset kertovat, miten voidaan kohdentaa resursseja järkevästi.

Ydinviesti Viheralueiden kunnossapito -ryhmässä on siirtyminen alueiden rakentamisessa ja perusparantamisessa helppohoitoisuuden suuntaan. Tasokas rakentaminen fiksuilla valinnoilla on säästöä ylläpidossa. Tähän taustana on se, että uusia viheralueita valmistuu, mutta kunnossapidon budjetit eivät ole kasvaneet useinkaan samassa suhteessa. Tässä yhteydessä ei useinkaan mietitä, miten tehty investointi säilyttää arvonsa tai jopa kasvattaa omaa ja ympäröivien kohteiden arvoa.

Viheralueiden arvo osana terveellistä ja turvallista elämää tulisi tunnustaa konkreettisemmin. Ryhmän toimintaan haastetaan mukaan kaikki viheralan toimijat. Yhteisellä asialla tässä ollaan. Ryhmä on julkinen, mutta ylläpito hyväksyy jäsenet. Puistokävelyt ja Facebook ryhmän toiminta tukevat toisiaan. Kävelyillä päästään kiinni kunnossapitoteemoihin, voidaan havainnoida, taltioida kuvin ja keskustella esimerkkien äärellä ja jakaa tietoa ryhmän kautta. Ryhmään kertyvä aineisto mahdollistaa jatkossa myös käytännönläheisen kouluttamisen kunnossapidon teemoista.

Toivotamme teidät tervetulleeksi mukaan ryhmän toimintaan. Facebookin hyviin puoliin kuuluu ajasta ja paikasta riippumattomuus. Ryhmä ratkaisee monia yhteiseen aikaan ja paikkaan liittyviä haasteita. Olemme alussa, mutta uskomme vahvasti, että tämä työ kantaa hedelmää.

Kiitos mahdollisuudesta kertoa Puutarhanrakentajien terveisiä. Näillä sanoilla toivon **yhteistyön täyteistä tulevaisuutta**.

